

UZASADNIENIE

M. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 02 stycznia 2018 r. około godz. 01:20 na drodze pomiędzy miejscowościami R. a m. Ł., gm. R. (...) pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie pod działaniem środków odurzających w postaci amfetaminy o godzinie 02:56 o stężeniu na poziomie 5,5 ng/ml, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. **o czyn z art. 178 § 1 kk**

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2018 roku M. R. prowadził pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po drodze krajowej (...) Kierujący pojazdem zwalniał bez przyczyny, przyspieszał, jechał na światłach awaryjnych. Około godziny 01.20 M. R. został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy Policji. Tuż przed zatrzymaniem poruszał się całą szerokością jezdni. Podczas interwencji funkcjonariuszy Policji M. R. był zdezorientowany, miał bełkotliwą mowę, po wyjściu z pojazdu miał problemy z utrzymaniem równowagi. Został poddany badaniom trzeźwości z wynikiem 0,00 mg/l.

/dowód: notatka urzędowa – k. 1-2

notatka urzędowa – k. 3

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 17v/

W dniu 23 stycznia 2018 roku o godz. 02.56 od kierującego M. R. pobrano próbę krwi, którą poddano badaniom. W wyniku analizy w badanej próbce krwi stwierdzono związek chemiczny - amfetaminę na poziomie 5,5 ng/ml, co daje podstawy do przyjęcia, iż M. R. prowadził pojazd w stanie po użyciu substancji psychotropowej.

/dowód: protokół pobrania krwi – k. 8

sprawozdanie z badania krwi – k. 7

opinia biegłego – k. 116-118 /

M. R. ma 41 lat, posiada wykształcenie zawodowe. Prowadzi działalność gospodarczą i tego tytułu osiąga dochód na poziomie 8.000 zł. miesięcznie. Jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był uprzednio karany.

/dane wskazane w akcie oskarżenia

karta karna – k. 6/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego M. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/ wyjaśnienia oskarżonego – k. 17v/

M. R. nie stawiał się na rozprawę, co dało podstawę do odczytania zreferowanych wyżej wyjaśnień (art. 389 § 1 kpk).

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Poza sporem pozostaje fakt, iż oskarżony prowadził w dniu 22 stycznia 2018 r. na drodze krajowej (...) pojazd mechaniczny.

Wyniki badan próby krwi wskazują za zawartość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy – o godz. 02.56 na poziomie 5,5 ng/ml.

W świetle tego dowodu nie budzi zastrzeżeń oświadczenie oskarżonego o przyznaniu do winy.

Rzecznik oskarżenia stawia tezę, iż oskarżony w chwili zdarzenia drogowego, prowadząc pojazd mechaniczny w ruchu lądowym był w stanie po użyciu amfetaminy na poziomie wpływającym na sprawność kierującego w sposób podobny jak stan nietrzeźwości, kierując wraz z aktem oskarżenia wnioski w trybie art. 335 § 2 kpk.

Wniosek ten nie został uwzględniony (k. 101) i sprawę skierowano na rozprawę, dopuszczając dowód z opinii biegłego z zakresu toksykologii, cele zweryfikowania czy stężenie amfetaminy na poziomie wynikającym z badań (5,5 ng/ml) we krwi oskarżonego miało wpływ na sprawność psychomotoryczną oskarżonego w sposób podobny jak w sytuacji działania pod wpływem alkoholu (stężenie powyżej 0,25 mg/l bądź 0,5 promila), czy w sposób podobny jak w sytuacji działania po użyciu alkoholu (stężenie powyżej 0,1 mg do 0,25mg alkoholu w 1 dm³) - k. 104v.

Jak zaopiniował biegły, amfetamina to substancja psychotropowa wymieniona w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17.08.2018r. i znajduje się w grupie II. Przyjmuje się, że dla stężenia amfetaminy we krwi od 25 ng/ml do 49 ng/ml osoba znajduje się po jej użyciu, a dla stężenia równego 50 ng/ml lub wyższego – w stanie pod jej wpływem. Biegły podkreślił, iż dla amfetaminy nie wykonuje się badań retrospektywnych, nie jest zatem możliwe precyzyjne ustalenie stężenia amfetaminy we krwi oskarżonego w dacie czyny, chociaż zachodzi prawdopodobieństwo, iż w czasie zatrzymania stężenie tej substancji mogło być na poziomie 25 ng/ml, w odstępie czasu od zatrzymania do pobrania próby krwi amfetamina była metabolizowana.

Opinia biegłego jest jasna, pełna wewnętrznie niesprzeczna, pochodzi od osoby

fachowej i bezstronnej, niezainteresowanej korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron postępowania. Należy podzielić jej wnioski.

W orzecznictwie utrwaliło się stanowisko, że poza dowodami z wyników pomiaru stanu nietrzeźwości stosownymi aparaturami i technologiami (np. chemiczne badanie krwi) ustaleniu nietrzeźwości mogą służyć także inne źródła dowodowe, w tym osobowe (wyrok SA w Rzeszowie z 3 kwietnia 2003 r., II AKa 30/03, OSA 2003, z. 9, poz. 95). W realiach tej sprawy, należy sięgnąć tak do wyjaśnień oskarżonego, ale przede wszystkim zapisów zawartych w notatkach urzędowych z k. 12 oraz k. 3 sporządzonych odpowiednio przez interweniujących wobec oskarżonego funkcjonariuszy Policji, jak i przez przyjmującego zgłoszenie o niepokojącym zachowaniu oskarżonego na drodze - kierującego pojazdem A. (...). Odwołując się z informacji zawartych na k. 3 - powodem interwencji wobec oskarżonego było zgłoszenie, iż kierujący pojazdem marki A. (...) nie trzyma toru jazdy, ma włączone światła awaryjne, zwalnia, przyspiesza – mimo, że warunki drogowe tego nie wymagają. Internujący funkcjonariusze Policji, tuż przez zatrzymaniem kierującego pojazdem marki A. (...), także stwierdzili iż ten porusza się całą szerokością jezdni, zaś podczas interwencji – był zdezorientowany, miał bełkotliwą mowę, a po wyjściu z samochodu – problemy z utrzymaniem równowagi (k. 1-2).

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie wykroczenia polegającego na tym, że w dniu 22.01.2018 roku około godz. 01:20 na drodze pomiędzy miejscowościami R. a m. Ł., gm. R. (...) pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu środka odurzającego w postaci amfetaminy prowadzącym do stężenia o godzinie 02:56 na poziomie 5,5 ng/ml. Zachowaniem tym wyczerpał dyspozycję art. 87 § 1 kk.

Oskarżony znajdował się w stanie po użyciu substancji psychoaktywnej - amfetaminy. Kierując samochodem osobowym w tym stanie, zrealizował więc znamiona wykroczenia z art. 87§ 1kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania

bezprawności swojego czynu. Oskarżony znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione nadto w świetle orzeczenia sądowo-psychiatrycznego. Z opinii biegłych psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną wprawdzie zdolność rozpoznania jego znaczenia i zdolność kierowania swoim postępowaniem, ale w stopniu nieznacznym oraz spowodowanym użyciem amfetaminy. Przyjmując ten środek skutki jego działania mógł przewidzieć. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. Traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynu i jego aktualnym stanie zdrowia. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Wymierzając karę grzywny w wysokości 600 złotych, Sąd baczył, aby była ona możliwa do wykonania przez oskarżonego, a jednocześnie dotkliwa na tyle, aby zrealizowała cele represyjne i wychowawcze, wysokość wymierzonej grzywny jest adekwatna do możliwości finansowych oskarżonego.

Ponieważ oskarżony dopuścił się wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 87 § 3 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 6 miesięcy zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Ponieważ oskarżony jest w dalszym ciągu w posiadaniu dokumentu prawa jazdy, dokument ten nie został zatrzymany w dacie kontroli, albowiem oskarżony nie miał go przy sobie, deklarując wręcz utratę (vide notatka urzędowa – k. 1-2), orzeczono jak w pkt 3 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w związku z art. 119 kpow i zasądził od oskarżonego koszty postępowania:

a/ wydatki obejmujące:

- kwotę 100 zł. tytułem zryczałtowanych wydatków,
- kwotę 1.265,09 zł złotych tytułem wynagrodzenia za badania próby krwi.
- kwoty 2 x 199 zł. tytułem wynagrodzenia biegłych psychiatrów,
- kwotę 457,41 zł. złotych tytułem wynagrodzenia biegłego ((...)),

b/ opłatę w wysokości 60 zł – art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).